

ANNO DOMINI DCXXV.

SANCTUS SONNATIUS,

RHEMENSIS ARCHIEPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN SANCTUM SONNATIUM.

(Gallia Christ., t. IX, p. 18.)

Archidiaconum Rhemensem gerebat Sonnatus cum A episcopus Rhemensis factus est ante annum 613; nam, ex Flodoardo, res quasdam commutavit cum regina Brunichilde, quæ diem supremum non obiit ante hunc annum. Electum autem esse autumat Cointius anno 594 ineunte; quod si verum est, nihil vetat quominus anno circiter 600, ut quidam volunt, corpus sancti Remigii novam in cryptam transtulerit. Præterea, inquit Flodoardus, res Ecclesiæ suæ probabiliter ordinasse legitur, augens etiam episcopium, terris ac mancipiis dato pretio coemptis, quarum adhuc captionum nonnulla reperiuntur monumenta; quasdam quoque res quas pravi quidam pervaserunt, apud regiam majestatem tam per seipsum quam etiam per suos actores, Marco presbytero quoque legato suo causas agente, repetitas et obtentas Ecclesiæ rite restituit. Colonias etiam villarum quarundam episcopi B dispositis ordinavit servitiis. Præterea nec non regalia super ecclesiasticarum immunitate rerum, sed et traditionum quarundam obtinuit firmitatem. Anno 625 synodum Rhemensem cum aliis quadraginta et amplius Galliarum episcopis celebravit; qua in synodo multa leguntur apud Flodoardum utiliter constituta. Testamentum denique rerum suarum condidit, in quo, ex eodem scriptore, plura diversis donaria contulit ecclesiis. Basilicam tamen beati Remigii præcipue sibi hæredem instituit, ubi et sepulturam se habiturum delegit, ibique missorium argenteum deauratum deputavit; cochlearia quoque duodecim et salarium argenteum, ac portionem suam de Villari quodam cum mancipiis, vineis, pratis cæterisque adjacentibus, et alia nonnulla C quæ se dato pretio meminuit comparasse. Ad basilicam sanctorum Timothei et Apollinaris delegavit casas quasdam, tam juxta ipsam ecclesiam quam infra civitatem. Ad basilicam sancti Martini, quem peculiarem suum patronum dicit, villam mutationis quam comparavit, ad integrum, sicut a se possessa est, tradidit. Insuper et aurum dedit, unde calix inibi fieret. Ad basilicam sancti Joannis solidos v, ad basilicam sancti Sixti similiter in auro solidos iii, ad basilicam sancti Medardi solidos iii, ad monasterium puellarum vineam in Germaniaco sitam, cum quibusdam vasis ipsi basilicæ profuturis; ad basilicam quæ dicitur, A apostolos, auri solidos iii cum aliis minutis unde culix fieret; ad basilicam sancti Petri in civitate auri solidos iii; ad basilicam sancti Theodori portionem suam de villo Germaniaco, cum mancipiis, vineis et cæteris ad ipsam pertinentibus, argentum quoque ad sepulcrum domni Theodulphi fabricandum vel exornandum; ad basilicam sancti Viti vas quoddam argenteum ad calicem faciendum, et in anno solidos xv; ad matriculam præterea sanctæ Rhemensis Ecclesiæ nonnulla contulit donaria; cæteris quoque matriculis vel congregationibus diversa delegavit munera. Quibusdam hæredum quoque suorum personis prædio quædam eo tenore dereliquit, ut ad loca sanctorum a se destinata post eorum reverentur decessum. Mancipia nonnulla libertate donavit, additisque ditavit pecuniis. Quod viri Dei testamentum regalis præcepti reperitur pagina roboratum.

Ovisse creditur ineritissimus præsul xii Kal. Novembr. anno 631, si Cointio fides. Tradit Demochares, elapso plurium annorum curriculo, Deum, miraculis in tumulo coruscantibus, sanctitatem ipsius mundo revelasse, temporibus præsertim Rainaldi II, Sansonis et Henrici I archiepiscoporum, hoc est duodecimo sæculo, sacraque ejusdem ossa ab ecclesia sancti Remigii ad cathedralem fuisse translata Prid. Non. Novembr. anno 1204, elevationis pompam Widone cardinale Prænestino celebrante. At hæc paulo post fortuito incendio, quo deformata ecclesia, cum ingenti suppellectile perierunt. Ascribuntur sancto præsuli quædam statuta synodalia quæ videsis apud Labbeum et Marlotum.